

Czwartek, 25 września 2008 r.

Koncentracja i pluralizm mediów w Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0459

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2008 r. w sprawie koncentracji i pluralizmu mediów w Unii Europejskiej (2007/2253(INI))

(2010/C 8 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 11 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając protokół do traktatu z Amsterdamu w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich ⁽¹⁾ (protokół do traktatu z Amsterdamu),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Pluralizm mediów w państwach członkowskich Unii Europejskiej” (SEC(2007)0032),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 20 listopada 2002 r. w sprawie koncentracji mediów ⁽³⁾,
- uwzględniając Konwencję UNESCO z 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego (konwencja UNESCO o różnorodności kulturowej),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie niebezpieczeństwa naruszenia w UE, a w szczególności we Włoszech, swobody wypowiedzi i prawa do informacji (art. 11 ust. 2 Karty Praw Podstawowych) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 2001 r. w sprawie udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 25 stycznia 1999 r. dotyczącą publicznego nadawania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zalecenie Rec(2007)3 Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie misji mediów publicznych w społeczeństwie informacyjnym,
- uwzględniając zalecenie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy Rec 1466(2000) z dnia 27 czerwca 2000 r. w sprawie edukacji medialnej;
- uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rec(2007)2 z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie pluralizmu mediów i różnorodności treści mediów;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie interoperacyjności usług interaktywnej telewizji cyfrowej ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 10.11.1997, str. 109.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, str. 205.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1026.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 320 z 15.11.2001, str. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 30 z 5.2.1999, str. 1.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0497.

Czwartek, 25 września 2008 r.

- uwzględniając art. 45 Regulaminu,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0303/2008),

- A. mając na uwadze, że Unia Europejska potwierdziła swoje zaangażowanie w ochronę i propagowanie pluralizmu mediów jako podstawowego filaru prawa do informacji i wolności wypowiedzi zawartego w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, pozostających podstawowymi zasadami obrony demokracji, pluralizmu obywatelskiego i różnorodności kulturowej,

- B. mając na uwadze, że Parlament Europejski niejednokrotnie wyrażał opinię, że Komisja powinna ustanowić stabilne ramy prawne, zarówno w sektorze mediów, jak i w społeczeństwie informacyjnym jako całości, mające na celu zapewnienie w państwach członkowskich jednakowego poziomu ochrony pluralizmu i umożliwienie operatorom korzystania z możliwości, jakie daje jednolity rynek,

- C. mając na uwadze, że – jak podkreśliła Komisja w wyżej wymienionym dokumencie roboczym służb Komisji – pojęcia pluralizmu mediów nie można ograniczać do sprawy koncentracji własności przedsiębiorstw, gdyż obejmuje ono również kwestie dotyczące nadawców publicznych, władzy politycznej, konkurencji gospodarczej, różnorodności kulturowej, rozwoju nowych technologii, przejrzystości oraz warunków pracy dziennikarzy w Unii Europejskiej,

- D. mając na uwadze, że nadawcy publiczni muszą dysponować niezbędnymi zasobami i narzędziami zapewniającymi im rzeczywistą niezależność od nacisków politycznych i od mechanizmów rynkowych,

- E. mając na uwadze, że w obecnej sytuacji nadawcy publiczni są popychani, w sposób nieuzasadniony i ze szkodą dla jakości programów, do konkurowania pod względem oglądalności ze stacjami komercyjnymi, których ostatecznym celem nie jest jakość, ale zaspokojenie gustów większości,

- F. mając na uwadze, że konwencja UNESCO o różnorodności kulturowej przywiązuje znaczną wagę między innymi do stworzenia warunków sprzyjających różnorodności mediów,

- G. mając na uwadze, że konwencja UNESCO o różnorodności kulturowej uznaje prawo stron do przyjmowania środków na rzecz zwiększania różnorodności mediów także poprzez nadawanie publiczne,

- H. mając na uwadze, że ważna rola publicznych mediów audiowizualnych w zapewnianiu pluralizmu uznana jest w konwencji UNESCO o różnorodności kulturowej oraz w protokole do traktatu z Amsterdamu stanowiącym, że system publicznego nadawania w państwach członkowskich związany jest bezpośrednio z demokratycznymi, społecznymi i kulturowymi potrzebami każdego społeczeństwa oraz z koniecznością zapewnienia pluralizmu mediów, przy czym państwa członkowskie odpowiedzialne są za określenie misji publicznych nadawców telewizyjnych i zapewnienie jej finansowania,

- I. mając na uwadze, że ww. komunikat Komisji z 2001 r. w pełni uznaje główną rolę, jaką pełnią publiczne organy nadawcze w promowaniu pluralizmu i różnorodności kulturowej i językowej, podkreśla także, że przy ocenie owej pomocy państwa Komisja będzie opierała się na kryteriach wspierania różnorodności kulturowej oraz zaspokajania demokratycznych, społecznych i kulturowych potrzeb każdego społeczeństwa,

Czwartek, 25 września 2008 r.

- J. mając na uwadze, że w ww. rezolucji Rady z dnia 25 stycznia 1999 r. ponownie podkreślono zasadnicze znaczenie publicznych nadawców dla pluralizmu oraz zwrócono się do państw członkowskich o udzielenie tymże nadawcom szerokich uprawnień, które odzwierciedlałyby ich rolę w udostępnianiu opinii publicznej korzyści płynących z nowych usług audiowizualnych i informacyjnych oraz nowych technologii,
- K. mając na uwadze, że przyjęto protokół do traktatu z Amsterdamu w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich w celu zapewnienia państwom członkowskim kompetencji do organizowania krajowego systemu nadawania publicznego w sposób dostosowany do potrzeb demokratycznych i kulturalnych ich społeczeństw, tak aby jak najlepiej służyć celowi zachowania pluralizmu mediów,
- L. mając na uwadze, że w powyższym zaleceniu Rec(2007)3 podkreśla się szczególną rolę nadawców publicznych jako źródła bezstronnych i niezależnych informacji i komentarzy oraz innowacyjnych i zróżnicowanych treści zgodnych z wysokimi standardami etycznymi i jakościowymi, a także jako forum debaty publicznej i środka promocji szerszego uczestnictwa jednostek w systemie demokratycznym, oraz mając na uwadze, że wnosi się w nim o pozostawienie państwom członkowskim uprawnień do dostosowania tej misji w celu realizacji jej funkcji w nowym środowisku medialnym,
- M. mając na uwadze, że pluralizm mediów można zagwarantować tylko poprzez właściwą równowagę polityczną treści nadawanych przez telewizję publiczną,
- N. mając na uwadze, że – jak pokazuje doświadczenie – nieograniczona koncentracja własności zagraża pluralizmowi i różnorodności kulturowej oraz że system oparty wyłącznie na wolnorynkowej konkurencji nie jest w stanie sam zagwarantować pluralizmu mediów,
- O. mając na uwadze, że oparty na dwóch filarach model telewizji prywatnej i publicznej oraz medialnych usług audiowizualnych, mający na celu wzmocnienie pluralizmu mediów, zasadniczo sprawdził się w Europie i powinien być dalej rozwijany,
- P. mając na uwadze, że koncentracja własności powoduje większą zależność osób zawodowo związanych z mediami od właścicieli dużych przedsiębiorstw medialnych,
- Q. mając na uwadze, że nowe technologie – a w szczególności przejście na cyfrową technologię produkcji i rozpowszechniania treści audiowizualnych oraz wejście na rynek nowych usług komunikacyjnych i informacyjnych – znacząco wpłynęły na ilość dostępnych produktów i sposobów rozpowszechniania; mając jednak na uwadze, że wzrost liczby mediów i usług nie gwarantuje automatycznie różnorodności treści; mając na uwadze, że potrzebne są zatem nowe, zaktualizowane środki zapewniające pluralizm mediów i różnorodność kulturową, a także bezzwłoczne i obiektywne informowanie społeczeństwa,
- R. mając na uwadze, że obecne ramy regulacyjne z zakresu telekomunikacji, odzwierciedlające bezpośredni związek i współzależność pomiędzy regulacjami dotyczącymi infrastruktury i treści, zapewniają państwom członkowskim odpowiednie instrumenty techniczne do ochrony pluralizmu mediów i treści, takie jak przepisy dotyczące dostępu i zobowiązania do transmisji,
- S. przypominając zarazem, że poszanowanie pluralizmu informacji i różnorodności treści nie jest automatycznie gwarantowane w ramach dokonujących się postępów technologicznych, lecz musi być realizowane poprzez aktywną, ciągłą i uważną politykę krajowych i europejskich władz publicznych,
- T. mając na uwadze, że chociaż Internet bardzo zwiększył dostęp do różnych źródeł informacji, poglądów i opinii, nie zastąpił jeszcze tradycyjnych mediów w charakterze decydującego elementu opiniotwórczego;
- U. mając na uwadze, że wskutek rozwoju technologicznego wydawcy gazet w coraz większym stopniu rozpowszechniają treści przez Internet i są w związku z tym w dużej mierze zależni od dochodu z reklam (on-line),

Czwartek, 25 września 2008 r.

- V. mając na uwadze, że media pozostają narzędziem oddziaływania politycznego oraz że występuje znaczne zagrożenie zdolności mediów w zakresie pełnienia roli stróża demokracji, spowodowane tendencją prywatnych przedsiębiorstw medialnych do kierowania się głównie zyskiem finansowym; mając na uwadze, że niesie to ze sobą niebezpieczeństwo utraty różnorodności, jakości treści i wielości poglądów, a zatem ochrony pluralizmu mediów nie można pozostawić wyłącznie mechanizmom rynkowym;
- W. mając na uwadze, że duże przedsiębiorstwa medialne stworzyły sobie poważną i często dominującą pozycję w niektórych państwach członkowskich oraz mając na uwadze zagrożenie, jakie dla niezależności mediów stanowi istnienie grup prasowych należących do przedsiębiorstw, które mogą ubiegać się o przyznawanie im zamówień publicznych,
- X. mając na uwadze, że wkład wielonarodowych przedsiębiorstw medialnych w niektórych państwach członkowskich jest kluczowy dla ożywienia sektora mediów, lecz że warunki pracy i wynagrodzenia powinny również ulec pewnej poprawie,
- Y. mając na uwadze, że należy poprawić warunki i jakość pracy osób zawodowo związanych z mediami oraz że z powodu braku gwarancji socjalnych coraz większa liczba dziennikarzy jest zatrudniona na niepewnych warunkach,
- Z. mając na uwadze, że prawo konkurencji UE zaledwie w ograniczonym stopniu zdolne jest podejmować kwestie koncentracji mediów, ponieważ działania ukierunkowane na tworzenie pionowej i poziomej koncentracji własności mediów w nowych państwach członkowskich nie osiągnęły progu finansowego, powyżej którego zastosowanie miałyby prawo konkurencji UE,
- AA. mając na uwadze, że ustanowienie zbyt restrykcyjnych reguł w zakresie własności mediów może zaszkodzić konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich na rynku światowym i zwiększyć wpływy grup medialnych spoza Europy,
- AB. mając na uwadze, że konsumenci mediów winni mieć dostęp do szerokiego wyboru treści,
- AC. mając na uwadze, że twórcy mediów dążą do produkowania treści o jak najwyższej jakości, lecz panujące warunki nie są jednakowo zadowalające, aby udało się to osiągnąć we wszystkich państwach członkowskich,
- AD. mając na uwadze, że rozwój nowych mediów (szerokopasmowy Internet, kanały satelitarne, naziemna telewizja cyfrowa itp.) oraz zróżnicowane formy własności mediów same w sobie nie są wystarczające do zapewnienia pluralizmu w zakresie treści mediów,
- AE. mając na uwadze, że zarówno w sektorze publicznym, jak i komercyjnym należy stosować przepisy w zakresie jakości treści i ochrony małoletnich,
- AF. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa medialne są niezastąpione, jeżeli chodzi o pluralizm mediów i ochronę demokracji, a zatem powinny czynnie angażować się w praktyki związane z etyką i społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw,
- AG. mając na uwadze, że w komercyjnych przedsiębiorstwach medialnych wykorzystuje się w coraz większym stopniu treści tworzone przez prywatnych użytkowników – zwłaszcza w odniesieniu do treści audiowizualnych – za symboliczną opłatą lub nieodpłatnie, co rodzi problemy związane z etyką i ochroną prywatności, wywierając nadmierną presję konkurencyjną na dziennikarzy i inne osoby zawodowo związane z mediami,
- AH. mając na uwadze, że blogi internetowe wnoszą nowy ważny wkład w wolność słowa i są coraz częściej wykorzystywane zarówno przez osoby zawodowo związane z mediami, jak i osoby prywatne,

Czwartek, 25 września 2008 r.

- AI. mając na uwadze, że nadawcy publiczni muszą otrzymywać stabilne finansowanie, działać w uczciwy i zrównoważony sposób oraz dysponować środkami na rzecz promowania interesu publicznego i wartości społecznych,
- AJ. mając na uwadze, że państwa członkowskie posiadają możliwość szerokiej interpretacji misji mediów publicznych i ich finansowania,
- AK. mając na uwadze, że media publiczne posiadają znaczącą pozycję na rynku jedynie w obszarze audiowizualnym i nielinearnym,
- AL. mając na uwadze, że europejski model audiowizualny powinien się nadal opierać na równowadze między silnym, niezależnym i pluralistycznym sektorem publicznym a dynamicznym sektorem komercyjnym; mając na uwadze, że ciągłość tego modelu jest niezbędna dla żywotności i jakości twórczości, dla pluralizmu mediów oraz dla poszanowania i promowania różnorodności kulturowej,
- AM. mając na uwadze, że czasami media publiczne w państwach członkowskich narażone są z jednej strony na nieodpowiednie finansowanie, a z drugiej na naciski polityczne,
- AN. mając na uwadze, że wywiązywanie się z zadań, jakie poszczególne państwa członkowskie powierzyły nadawcom publicznym wymaga stałych nakładów finansowych oraz gwarancji niezależności, co we wszystkich państwach członkowskich jest dalekie od rzeczywistości,
- AO. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich media publiczne mogą odgrywać pierwszoplanową rolę w zakresie zarówno jakości, jak i odbiorców,
- AP. mając na uwadze, że dostęp wszystkich obywateli do treści o wysokiej jakości i różnorodności staje się jeszcze ważniejszy w kontekście przemian technologicznych i wzmożonej koncentracji oraz w coraz bardziej konkurencyjnym otoczeniu poddanym globalizacji; mając na uwadze, że publiczne usługi audiowizualne mają zasadnicze znaczenie dla demokratycznego kształtowania opinii, umożliwiającego obywatelom zapoznanie się z różnorodnością kulturową i gwarantującego pluralizm; mając ponadto na uwadze, że publiczny sektor audiowizualny powinien mieć możliwość korzystania z nowych platform nadawczych, aby wywiązać się z powierzonego mu zadania dotarcia do wszystkich grup składających się na społeczeństwo, niezależnie od stosowanych zasad dostępu;
- AQ. mając na uwadze, że media publiczne muszą otrzymywać wystarczające finansowanie publiczne w celu umożliwienia im konkurowania z mediami komercyjnymi w zakresie oferowania wysokiego poziomu treści kulturowych i informacyjnych,
- AR. mając na uwadze, że w ostatniej dekadzie pojawiły się w mediach nowe stacje i że rosnący udział sklepów internetowych w dochodach z reklam niepokoi przedsiębiorstwa z branży tradycyjnych środków przekazu,
- AS. mając na uwadze, że nadawcy publiczni i komercyjni będą w dalszym ciągu odgrywać uzupełniające się role wraz z nowymi podmiotami rynku audiowizualnego cechującego się wielością platform nadawczych,
- AT. mając na uwadze, że UE nie posiada rzeczywistych kompetencji do regulowania kwestii koncentracji mediów, jednak uprawnienia w różnych dziedzinach polityki pozwalają jej na odgrywanie czynnej roli w ochronie i promowaniu pluralizmu mediów; mając na uwadze, że dziedzinami, w których UE może oraz powinna prowadzić aktywną politykę na rzecz wzmocnienia i promowania pluralizmu mediów są: prawo konkurencji, prawodawstwo z zakresu pomocy państwa, regulacje sektora audiowizualnego i telekomunikacyjnego, a także (handlowe) stosunki zewnętrzne,
- AU. mając na uwadze rosnącą liczbę konfliktów związanych z wolnością wypowiedzi,
- AV. mając na uwadze, że w społeczeństwie informacyjnym edukacja medialna odgrywa kluczową rolę w umożliwianiu obywatelom świadomego i czynnego uczestnictwa w życiu demokratycznym,

Czwartek, 25 września 2008 r.

- AW. mając na uwadze, że w świetle zwiększonej oferty informacyjnej (do czego w szczególności przyczynia się Internet) coraz ważniejsza staje się interpretacja i ocena wartości informacji;
- AX. mając na uwadze, że promowanie alfabetyzacji medialnej wśród obywateli Unii Europejskiej powinno mieć charakter o wiele bardziej systematyczny,
- AY. mając na uwadze, że europejskie media działają obecnie na zglobalizowanym rynku, co oznacza, że rozległe ograniczenia dotyczące ich stanu własnościowego znacznie zmniejszą ich konkurencyjność w stosunku do przedsiębiorstw w krajach trzecich, które nie są związane podobnymi ograniczeniami; mając na uwadze, że z tego względu konieczne jest osiągnięcie równowagi pomiędzy konsekwentnym stosowaniem sprawiedliwych przepisów dotyczących konkurencji i wprowadzeniem wentyli bezpieczeństwa na korzyść różnorodności mediów, a zagwarantowaniem przedsiębiorstwom niezbędnej elastyczności umożliwiając im konkurowanie na międzynarodowym rynku mediów,
- AZ. mając na uwadze, że żyjemy w społeczeństwie, w którym jesteśmy ustawicznie zalewani informacjami, komunikacją w czasie rzeczywistym i nieprzefiltrowanymi wiadomościami, gdy tymczasem selekcja informacji wymaga specyficznych umiejętności,
- BA. mając na uwadze, że wzmocnienie i wspieranie pluralizmu mediów musi stanowić kluczowy element stosunków zewnętrznych UE (w obszarze handlu i innych obszarach), szczególnie w kontekście europejskiej polityki sąsiedztwa (ENP), strategii rozszerzenia oraz dwustronnych umów o partnerstwie,
1. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ochrony pluralizmu mediów, do zapewnienia wszystkim obywatelom UE dostępu do swobodnych i zróżnicowanych mediów we wszystkich państwach członkowskich oraz do zalecenia ewentualnych koniecznych ulepszeń;
  2. jest przekonana, że pluralistyczny system mediów jest zasadniczym warunkiem dalszego istnienia demokratycznego europejskiego modelu społeczeństwa;
  3. uważa, że europejski krajobraz mediów podlega postępującemu procesowi ujednoczenia zarówno w zakresie mediów jak i rynków.
  4. podkreśla, że koncentracja własności systemu mediów tworzy otoczenie sprzyjające monopolizacji rynku reklamowego, wprowadza bariery utrudniające wchodzenie na rynek dla nowych podmiotów oraz prowadzi do ujednoczenia treści medialnych;
  5. zauważa, że rozwój systemu mediów napędzany jest coraz częściej chęcią zysku i że w związku z tym procesy społeczne, polityczne lub gospodarcze, czy też wartości ujęte w kodeksach etyki dziennikarskiej nie są należycie zagwarantowane; stwierdza zatem, że prawo konkurencji musi być ściśle powiązane z prawem w zakresie mediów, aby zapewnić dostępność, konkurencję i dobrą jakość oraz uniknąć konfliktów między koncentracją własności mediów a władzami politycznymi, z uwagi na to że konflikty te szkodzą wolnej konkurencji, równym regułom gry i pluralizmowi;
  6. przypomina państwom członkowskim, że podejmując decyzje, krajowe urzędy regulacji muszą zawsze dążyć do równowagi między swymi obowiązkami a wolnością wypowiedzi, której ochrona w ostatniej instancji należy do właściwości sądów;
  7. zachęca Komisję do zaangażowania się w działania na rzecz stabilnych ram prawnych gwarantujących wysoki poziom ochrony pluralizmu we wszystkich państwach członkowskich;
  8. domaga się zatem zapewnienia równowagi między nadawcami publicznymi i prywatnymi – w tych państwach członkowskich, w których istnieją nadawcy publiczni – oraz ścisłego powiązania prawa konkurencji i prawa w zakresie mediów w celu wzmocnienia pluralizmu w mediach;

Czwartek, 25 września 2008 r.

9. uważa, że głównym celem władz publicznych powinno być stworzenie warunków, które zapewnią wysoki poziom jakości mediów (włącznie z mediami publicznymi), zabezpieczą różnorodność mediów oraz zagwarantują całkowitą niezależność dziennikarzy;
10. domaga się działań na rzecz poprawy konkurencyjności europejskich koncernów medialnych, aby w ten sposób istotnie kształtować wzrost gospodarczy, który należy wspierać również poprzez zwiększanie świadomości i wiedzy obywateli na temat kwestii ekonomiczno-finansowych;
11. podkreśla rosnący wpływ inwestorów z sektora medialnego z państw trzecich w UE, w szczególności w nowych państwach członkowskich;
12. wzywa do konsekwentnego stosowania przepisów prawa konkurencji na poziomie europejskim i krajowym w celu zagwarantowania wysokiego poziomu konkurencyjności oraz umożliwienia nowym konkurentom wejścia na rynek;
13. uważa, że prawo konkurencji UE przyczyniło się do ograniczenia koncentracji mediów; podkreśla jednak znaczenie niezależnej kontroli mediów przez państwa członkowskie i wzywa w związku z tym do zapewnienia skuteczności, jasności, przejrzystości i wysokiego poziomu krajowych przepisów w zakresie mediów;
14. przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, która zamierza opracować specjalne wskaźniki do oceny pluralizmu mediów;
15. zwraca się o sporządzenie dalszych wskaźników – wykraczających poza kwestię pluralizmu mediów – służących do badania systemu mediów i obejmujących zagadnienia związane z demokracją, praworządnością, prawami człowieka, prawami mniejszości oraz kodeksami etyki dziennikarskiej;
16. uważa, że zasady dotyczące koncentracji mediów powinny obejmować nie tylko własność i produkcję treści medialnych, lecz także kanały (elektroniczne) i mechanizmy dostępu do treści i ich rozpowszechniania w Internecie, takie jak wyszukiwarki.
17. podkreśla konieczność zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do informacji;
18. uznaje, że samoregulacja odgrywa ważną rolę w zapewnianiu pluralizmu mediów; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe inicjatywy branżowe w tej dziedzinie;
19. zachęca do stworzenia karty wolności mediów w celu zagwarantowania wolności wypowiedzi i pluralizmu;
20. domaga się przestrzegania wolności mediów oraz konsekwentnej zgodności relacji przekazywanych przez media z kodeksem etycznym;
21. podkreśla konieczność wprowadzenia monitorowania i wdrażania systemów pluralizmu mediów w oparciu o rzetelne i bezstronne wskaźniki;
22. podkreśla potrzebę zapewnienia przez władze UE i państw członkowskich niezależności dziennikarskiej i wydawniczej przy pomocy właściwych i konkretnych gwarancji prawnych i społecznych oraz wskazuje na znaczenie stworzenia i jednolitego stosowania – w państwach członkowskich oraz na wszystkich rynkach, na których prowadzą działalność przedsiębiorstwa medialne mające siedzibę w UE – statutów redakcyjnych uniemożliwiających właścicielom, udziałowcom lub podmiotom zewnętrznym, takim jak rządy, ingerowanie w treści informacyjne;
23. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia przy pomocy odpowiednich środków właściwej równowagi między drażliwymi kwestiami natury politycznej i społecznej, zwłaszcza w odniesieniu do programów informacyjnych i poruszających bieżące tematy;

Czwartek, 25 września 2008 r.

24. z zadowoleniem przyjmuje dynamikę i różnorodność, jakie w sektor mediów wniosły nowe środki przekazu, i popiera odpowiedzialne wykorzystywanie wszystkich nowych technologii, takich jak telewizja komórkowa, jako platformy mediów komercyjnych, publicznych i obywatelskich;
25. zachęca do otwartej dyskusji na temat wszystkich kwestii związanych ze statusem blogów internetowych;
26. popiera ochronę praw autorskich w mediach internetowych poprzez obowiązek podawania źródeł podczas cytowania wypowiedzi przez osoby trzecie;
27. zaleca włączenie alfabetyzacji medialnej w UE do kluczowych kompetencji europejskich i wspiera opracowywanie europejskich podstawowych programów szkoleń w zakresie alfabetyzacji medialnej, podkreślając przy tym ich rolę w pokonywaniu wszelkiego rodzaju „przepaści cyfrowych”;
28. podkreśla, że zgodnie z ww. zaleceniem nr 1466 (2000) celem edukacji medialnej musi być zapewnienie obywatelom sposobów krytycznej interpretacji i korzystania ze stale rosnącej ilości przekazywanych im informacji; uważa, że dzięki temu procesowi uczenia się obywatele będą umieli formułować przekazy i wybierać najwłaściwsze media dla wzajemnej komunikacji, a przez to w pełni korzystać ze swoich praw w zakresie wolności informacji i wypowiedzi;
29. wzywa Komisję, aby w swym europejskim podejściu do alfabetyzacji medialnej poświęciła dostateczną uwagę normom krytycznej oceny treści oraz wymianie najlepszych praktyk w tym zakresie;
30. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wzmocniły obiektywne ramy przyznawania koncesji na nadawanie programów telewizji kablowej i satelitarnej oraz programów analogowych i cyfrowych, w oparciu o przejrzyste i bezstronne kryteria, w celu ustanowienia pluralistycznego systemu konkurencji i unikania nadużyć ze strony monopolii;
31. przypomina Komisji, że niejednokrotnie zwracał się do niej o opracowanie dyrektywy mającej na celu zapewnienie pluralizmu, sprzyjanie różnorodności kulturowej i jej ochronę zgodnie z definicją konwencji UNESCO o różnorodności kulturowej, a także zapewnienie wszystkim przedsiębiorstwom medialnym dostępu do środków technicznych, które pozwolą im dotrzeć do wszystkich obywateli;
32. nalega, by państwa członkowskie wspierały nadawców publicznych oferujących wysoką jakość, mogących być realną alternatywą dla programów stacji komercyjnych i zajmować – bez konieczności konkurowania o oglądalność i o wpływy z reklam – bardziej eksponowane miejsce w europejskim krajobrazie, jako filary ochrony pluralizmu mediów, dialogu demokratycznego i dostępu wszystkich obywateli do programów dobrej jakości;
33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania ściślejszej współpracy między europejskimi urzędami regulacji oraz do intensyfikacji formalnych i nieformalnych rozmów i wymian poglądów między urzędami regulacji w dziedzinie nadawania;
34. zaleca, aby w stosownych przypadkach media publiczne w państwach członkowskich odzwierciedlały wielokulturowy charakter regionów;
35. zachęca do ujawniania właścicieli wszystkich przedsiębiorstw medialnych, co pomoże w osiągnięciu większej przejrzystości w zakresie celów i charakterystyki nadawcy i wydawcy;
36. zachęca państwa członkowskie do dopilnowania, aby stosowanie krajowego prawa konkurencji do środków masowego przekazu oraz do Internetu i sektora technologii komunikacyjnych ułatwiało i promowało pluralizm mediów; wzywa Komisję do uwzględnienia – przy wprowadzaniu w życie przepisów UE dotyczących konkurencji – ich wpływu na pluralizm mediów;

Czwartek, 25 września 2008 r.

37. zaleca opracowanie i wdrożenie przepisów dotyczących pomocy państwa w sposób umożliwiający mediom publicznym i obywatelskim pełnienie ich funkcji w dynamicznie zmieniającym się środowisku przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że media publiczne w przejrzysty i odpowiedzialny sposób wykonują funkcje powierzone im przez państwa członkowskie bez nadużywania środków publicznych z pobudek natury politycznej lub ekonomicznej;
38. zwraca się do Komisji o należyte uwzględnienie – przy podejmowaniu decyzji o konieczności dokonania przeglądu ww. komunikatu Komisji z 2001 r. w sprawie radiofonii i telewizji – konwencji UNESCO o różnorodności kulturowej i wyżej wymienionego zalecenia Rec (2007)3; domaga się, aby – w razie podjęcia przez Komisję decyzji o przeglądzie dotychczasowych wytycznych – wszelkie proponowane środki i wyjaśnienia zostały ocenione pod kątem ich wpływu na pluralizm mediów oraz aby w należyty sposób przestrzegały kompetencji państw członkowskich;
39. zaleca Komisji wykorzystanie przeglądu ww. komunikatu Komisji z 2001 r. w sprawie radiofonii i telewizji – jeżeli Komisja uzna to za konieczne – jako sposobu na wzmocnienie pozycji nadawców publicznych będących istotnym gwarantem pluralizmu mediów w UE;
40. uważa, że aby publiczne media audiowizualne mogły pełnić swą misję w dobie technologii cyfrowych, powinny, poza tradycyjnymi programami, koniecznie rozwijać nowe usługi informacyjne i media oraz być w stanie współdziałać z każdą siecią i platformą cyfrową;
41. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w życie w niektórych państwach członkowskich przepisów nakładających na operatorów telewizji kablowej wymóg włączenia kanałów państwowych do sieci oraz przyznania nadawcom publicznym części pasma cyfrowego;
42. wzywa Komisję do szerokiego pojmowania misji nadawców publicznych zgodnie z dynamiczną i dalekowzroczną interpretacją wyżej wymienionego protokołu do traktatu z Amsterdamu, zwłaszcza w odniesieniu do nieskrępowanego udziału nadawców publicznych w rozwoju technologicznym oraz pochodnych formach produkcji i prezentacji treści (w postaci usług linearnych i nielinearnych); powinno to również obejmować odpowiednie finansowanie nowych usług jako element misji nadawania publicznego;
43. ponownie stwierdza, że podczas regulacji kwestii wykorzystania pasma należy uwzględniać cele interesu publicznego, takie jak pluralizm mediów, i dlatego regulacja ta nie może podlegać czysto rynkowemu systemowi; ponadto państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawie przyznawania częstotliwości, tak aby spełniały specyficzne potrzeby społeczeństwa, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony i promowania pluralizmu mediów;
44. zaleca, aby podczas przeglądu pakietu telekomunikacyjnego zachować, a w razie potrzeby rozszerzyć przepisy w zakresie obowiązkowej transmisji;
45. zgadza się z ww. zaleceniem Rec(2007)2 dotyczącym pluralizmu mediów (CM/Rec (2007)2), zgodnie z którym należy zapewnić dostawcom treści medialnych sprawiedliwy dostęp do sieci komunikacji elektronicznej;
46. wskazuje na swoją ww. rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r., biorąc pod uwagę znaczenie interoperacyjności dla pluralizmu środków masowego przekazu;
47. domaga się zrównoważonego podejścia do przyznawania dywidendy cyfrowej w celu zapewnienia równego dostępu wszystkim podmiotom, gwarantując w ten sposób pluralizm środków masowego przekazu;
48. jest zaniepokojony dominacją kilku dużych podmiotów działających on-line, co ogranicza wchodzenie nowych podmiotów na rynek i tym samym hamuje kreatywność i przedsiębiorczość w tym sektorze;

Czwartek, 25 września 2008 r.

49. wzywa do większej przejrzystości w odniesieniu do przechowywanych przez wyszukiwarki internetowe, dostawców usług poczty elektronicznej oraz serwisy społecznościowe danych osobowych i informacji dotyczących użytkowników;

50. jest zdania, że regulacje na poziomie UE w sposób wystarczający gwarantują dostępność elektronicznych przewodników ramówek programów i tym podobnych narzędzi przeglądania i nawigacji, ale uważa, że można by rozważyć dalsze działania w odniesieniu do sposobu, w jaki przedstawiane są informacje na temat dostępnych programów w celu zapewnienia łatwego dostępu do usług użyteczności publicznej; wzywa Komisję do tego, by na drodze procedury zasięgnięcia opinii, uzyskała informację, czy celem zagwarantowania pluralizmu środków masowego przekazu konieczne jest wprowadzenie minimalnych wytycznych, czy raczej szczegółowych przepisów sektorowych;

51. wzywa do zapewnienia równowagi między nadawcami publicznymi i prywatnymi oraz spójnego stosowania prawa ochrony konkurencji i prawa w zakresie mediów w celu wzmocnienia pluralizmu w mediach.

52. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Opanowanie wzrostu cen energii

P6_TA(2008)0460

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2008 r. w sprawie opanowania wzrostu cen energii

(2010/C 8 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 29 września 2005 r. w sprawie zależności paliwowej⁽¹⁾ oraz z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie kryzysu w sektorze rybołówstwa w następstwie rosnących cen paliw⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 czerwca 2008 r. zatytułowany „Jak przeciwdziałać negatywnym skutkom wyższych cen ropy naftowej?” (COM(2008)0384),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając porozumienie osiągnięte na nieformalnym posiedzeniu Rady Ecofin, które odbyło się w dniach 12 i 13 września 2008 r. w Nicei,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ceny ropy naftowej osiągnęły w lecie najwyższy w historii poziom (w wartościach rzeczywistych), wzrastają również ceny innych produktów energetycznych, a płaconych przez konsumentów cen paliw nie omija tendencja wyznaczona przez ceny ropy naftowej; mając na uwadze, że presję na ceny ropy zwiększa słabość dolara USA,
- B. mając na uwadze, że prognozy wskazują, iż w perspektywie średnio- i długoterminowej utrzymają się wysokie ceny ropy naftowej, oraz że będzie to miało negatywny wpływ na inflację i wzrost gospodarczy w UE,
- C. mając na uwadze, że wyższy poziom cen energii osłabia siłę nabywczą obywateli UE, przy czym ten negatywny wpływ jest najbardziej odczuwalny przez najuboższe gospodarstwa domowe i przez energochłonne sektory przemysłu,
- D. mając na uwadze, że na wzrost cen energii ma wpływ szereg złożonych grup czynników: zmiany w strukturze dostaw ropy i zapotrzebowania na nią, zmniejszenie liczby i wielkości nowych pól naftowych, ograniczony rozwój produkcji ropy, czynniki geopolityczne, spadek inwestycji w postęp technologiczny, wyższe koszty inwestycji, a także brak wykwalifikowanej siły roboczej w głównych krajach produkujących ropę; mając na uwadze, że niektóre kraje produkujące ropę przejawiają tendencje do wykorzystywania swoich zasobów naturalnych do celów politycznych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, str. 580.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0308.